

Arrest

nr. 182 055 van 9 februari 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 23 mei 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 maart 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. NEERINCKX en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 maart 2016 nam de gemachtigde een beslissing, houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De mevrouw,:

Naam + voornaam: L., S. (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: Rrash Vorfe Shkoder

nationaliteit: Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is zij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd:

De betrokkene verklaart in haar asielaanvraag dat zij op het Belgisch grondgebied is aangekomen op 15.2.2011. Het CGVS heeft haar asielaanvraag verworpen op 20.1.2012. Het toegestane verblijf van maximaal 90 dagen op 180 dagen is heden ruimschoots overschreden.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

“ENIG MIDDEL: ACCESSORIUM SEQUITUR PRINCIPALE.

Niettegenstaande het feit dat uit art. 7 Vreemdelingenwet een gebonden bevoegdheid kan worden afgeleid, dient vastgesteld dat de Minister pas overgaat tot afgifte van het bevel na betekening van de beslissing m.b.t. de aanvraag om machtiging tot verblijf o.g.v. art. 9ter Vreemdelingenwet. Door aldus te handelen erkent zij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten. (zie in dezelfde zin RvV 138 413 (dd. 28.01.14) Een en ander blijkt uit het feit dat

- De beslissingen op dezelfde datum tot stand komen;*
- Door eenzelfde attaché worden genomen;*
- Op eenzelfde dag worden betekend;*

Tegen de beslissing van onontvankelijkheid werd eveneens een annulatieberoep ingediend. Gelet op de uit te spreken nietigverklaring van de kwestieuze beslissing, dient ook de bestreden bijlage 13 (dit is een volgbeslissing) te worden vernietigd.”

2.2. Op 31 maart 2016 verklaarde de gemachtigde de vijfde aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk. Op 23 mei 2016 dient verzoekster een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen voormelde beslissing. Deze procedure is gekend onder het rolnummer 188 991. De Raad heeft het beroep, waarbij de vijfde aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, verworpen met arrest nr. 182 054 van 9 februari 2017. Hieruit volgt dat verzoekster het beginsel ‘accessorium sequitur principale’ niet langer dienstig kan aanvoeren.

Het enig middel is onontvankelijk.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend zeventien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC